

bejdsløshedslovens Bestemmelse. Jeg vil i denne Henseende gerne sige et Par Ord om Lønspørgsmaalet. Jeg erkender og har for mit Vedkommende altid erkendt, at dette Spørgsmaal selv sagt er et saare vanskeligt Spørgsmaal, men det kan jo ikke være anderledes, end at det maa have nogen Betydning, at de Herrer til den Side i Salen for halvandet Aar siden har stemt for, at Lønnen skulde være lavere i slige Tilfælde. Endvidere tror jeg heller ikke, man vil bestride, at der henset til den økonomiske Udvikling, som den er her i Landet i Øjeblikket, ikke er nogen Situation, hvori det er lettere at bestemme, at Nødhjælpsarbejder skal udføres med fuld Arbejdstid til en noget nedsat Betaling. Det var vanskeligt i 1922, den Gang vi havde den forrige store Arbejdsløshed, fordi Prisforholdene da laa saa overordentlig usikkert, og hele det Moment, jeg nu skal komme til, ikke i den Forstand var til Stede. De Lønninger, som Ministeren siger, at Nødhjælpsarbejderne efter dette Lovforslag skal udføres til, er altsaa Lønninger, som er blevet fastsat i Henhold til Forhandlingerne mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, som sluttede med Forliget i Begyndelsen af Juni Maaned i Aar. Det er altsaa Lønninger, der er fastsat paa Grundlag af Pristallet fra Februar, altsaa Pristallet 221. Men ærede Medlemmer ved jo fra Betænkningen, at Mindretallet under Hensyn til den økonomiske Bevægelse, vort Land har været inde i, havde ønsket et Oktober-Pristal udregnet, for at man dog skulde kunne skønne noget over, om det nu var et saa voldsomt Forlangende, der stilledes i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32. Dette Pristal har det indtil Dato ikke været muligt at faa udregnet, men nogen Bevægelse i Priserne siden da kender vi dog. Vi ser, at paa det Tidspunkt, da Pristallet — altsaa det Pristal, som var afgørende for Bestemmelsen af Lønningerne, da Forhandlingerne afsluttedes med Overenskomst i Juni — beregnedes til 221, var Pris-Indexen her i Landet efter Finanstidendes Beregning 234, medens Finanstidendes Pris-Index pr. 1. Oktober derimod var 163. Det vil sige, at dette Pristal er faldet med 71 Points. Ingen kan overhovedet være i Tvivl om, at dette har givet et ikke ubetydeligt Udslag i Prisniveauet allerede, og at denne Prisnedgang ved Fastsættelsen af det kommende Pristal vil give et betydeligt Udslag. Med Hensyn til Varepriserne, saaledes som de var, da Pristallet beregnedes til 221, og Varepriserne nu, er der jo kommet

Meddelelser frem — og de er ikke modsagt fra nogen Side — om, at f. Eks. i Brødprisen er der et overordentlig stort Fald, et Fald fra det højeste Punkt, en Brødpris af ca. 1½ Kr. ned til en Pris af 1 Kr. En Købmand i Aarhus har ifølge Jyllandsposten udregnet, at medens Prisen paa 13 af de alleralmindeligste Kolonialvarer i Oktober i Fjor var 20½ Kr., vil den nu være 16 Kr. 26 Ø. Dette er Udtryk for det samme, som ikke har faaet sit Udtryk i Pristallet paa Grund af, at dette følger saa langsomt efter Pristaldet. Arbejderne maa selvfølgelig, naar de skal forhandle med deres Arbejdsgivere, selv afgøre, om de som Følge af denne Nedgang i Priserne vil lade Lønningerne gaa noget ned eller de foretrækker at lade være. Men naar denne Prisbevægelse er inde — og ingen i dette Ting nærer Tvivl om, at den vil kunne fortsættes, om den høje Regering vil føre en Valutapolitik, saaledes at der bliver stabile Forhold paa dette Omraade —, saa har vi ogsaa Lov til at sige, at det er lettere i en saadan Situation at stille Krav om, at Nødhjælpsarbejderne skal udføres til nedsat Betaling, end det var under de meget usikre Forhold for 3 Aar siden. Dette har jeg gerne villet fremhæve, thi det maa være af overordentlig Styrke, at Ministeren og hans Parti selv har stemt for Bestemmelser, som kun kan være indført ud fra Betragtninger som dem, jeg her har fremhævet.

Videre sagde den ærede Ordfører, at dette Lovforslag kan udmærket godt løbe parallelt med Nødhjælpsarbejder efter Arbejdsløshedslovens § 32. Jeg venter altsaa Svar fra den højtærede Minister paa, hvorfor han ikke har sat Arbejder i Gang, da Arbejdsløsheden jo var stor nok til det, allerede inden dette Forslag blev forelagt, og jeg peger paa, at Ministerens Forslag siger direkte i Modstrid med Arbejdsløshedsloven og direkte i Modstrid med Statsministerens Programerklæring ved Samlingens Begyndelse, at Prisniveauet paa dette Omraade skal holdes oppe i sin fulde Højde. Vi har for vort Vedkommende ønsket saa stærkt og saa tydeligt, som det kunde gøres, at sige til Ministeriet, at det, vi vil paa dette Omraade, er at holde os til Loven, og vi har sagt ved første Behandling, og jeg skal gentage det her, at det, der maa være dette Ministeriums Pligt, er at møde med en samlet Plan, det er at samle Rigsdagens Partier i positivt Arbejde for, saaledes som det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde det, at forebygge Arbejdsløsheden. I den Henseende kan det ikke andet